

Belang van een goed mvo-beleid

Door Sjef Stoop

Ben je bekend met de kwik-discussie? Deze woedt al een tijdje in de ingezonden brievenrubriek van het wetenschappelijk katern van *NRC*. Het gaat met name om de vermeende milieuvoordelen die de spaarlamp heeft boven de oude gloeilamp wat betreft energiebesparing. Maar deskundigen verschillen hierover nogal van

mening. Het gaat per slot van rekening om meer zaken. Een juiste beoordeling van het totale milieueffect neemt de milieubelasting van de productie en de gebruikte grondstoffen mee, evenals de afvaleffecten. En daar komt het kwik om de hoek kijken. Ook de wijze van gebruik is belangrijk: een spaarlamp die vaak aan en uit gaat, heeft een minder lange levensduur dan lobbyisten beweerden.

En de vraag is nu: wie we moeten geloven? Dit voorbeeld laat zien hoe lastig het thema maatschappelijk verantwoord ondernemen (MVO) is. Het gevaar is groot door te veel oncontroleerbare beweringen, mooie voornemens die ergens halverwege blijven steken, en het onder het tapijt vegen van ongewallige feiten. Concerns doen zich vaak prachtig voor, met mooie brochures en dito websites.

8 ■ OR informatie 1/2 | januari/februari 2010

www.orinformatie.nl

Maar de meeste gaan toch door met hun oude praktijken. Volgens PriceWaterhouseCoopers lukt het bedrijven die een mvo-beleid hebben in bijna de helft van de gevallen niet om die doelstellingen te integreren in hun bedrijfseconomische doelen. Maatschappelijk verantwoord ondernemen staat dus goeddeels los van het bedrijfsproces. Niet voor niets heeft Frank Heemskerk, staatssecretaris van Economische Zaken, zijn teleurstelling geuit over de geringe voortgang die op dit terrein is geboekt. Op dit moment onderzoekt hij dan ook of Nederlandse

**Het is meer dan
een aardig speeltje**

moederbedrijven in ons land aansprakelijk kunnen worden gesteld voor schendingen van internationaal erkende mensenrechten en arbeids- en milieunormen door hun buitenlandse dochters. Over het algemeen ben ik erg voorstander van de filosofie van 'alle beetjes helpen'. Maar soms moet je dingen gewoon grondig aanpakken. Anders dreigt mvo iets te worden waar de meeste mensen schouderophalend aan voorbij zullen gaan. Om dat te voorkomen moeten we als eerste het kaf van het koren scheiden. Controleren dat bedrijven ook doen wat ze zeggen, is daarbij van

groot belang. Controle vanuit onafhankelijke partijen, zoals de MultiStakeholder-Initiatieven die onder meer bestaan in de bosbouw, visserij en kledingsector en waaraan momenteel wordt gewerkt in de elektronica-sector. Ook de medezeggenschap zou daar een rol moeten opeisen. Zeker als het gaat om het garanderen van de basisrechten van werknemers bij dochterbedrijven en toeleveranciers in ontwikkelingslanden. Een aantal Eor's heeft dit thema al geagendeerd. Zo heeft een Eor succesvol gepleit voor deelname van hun bedrijf aan *Global Compact*, een initiatief van de VN. Een goed mvo-beleid moet aan minstens drie eisen voldoen. Ten eerste moet het zich niet beperken

tot een paar makkelijk haalbare doelstellingen. Een bedrijf moet zowel op het gebied van milieu als op het gebied van arbeids- en mensenrechten naar duurzame verbetering streven, zowel binnen het eigen bedrijf als in de keten waar het deel van uitmaakt. Ten tweede moeten andere partijen (stakeholders) betrokken worden. En ten derde moet controlebaar zijn wat de inspanningen en resultaten van het mvo-beleid zijn. Zonder deze drie principes blijft mvo vooral een aardig speeltje voor communicatieadviseurs en consultants.

Sjef Stoop is trainer/consultant bij EOR Services van FNV Formaat